

сичкитѣ Святии, не трѣва да разумѣваме, чи токѡ така простѡ ги поманѣва, а ми ги поманѣва сѣ молѣніе, сирѣчь сѣ призованіе на помошъ, коѣто стори ѿ въ Проскомїдіята, когато ѿзбави ѿ положи Мериди въ паматѣ на-сичкитѣ чїнове на-Сватїитѣ. Я Богѡ по правда предаваме сами себе: защѡ сами ни, а не чрезѣ другїго принесохме немѡ прошенїята си въ Вктенїята: и така, като чи дѡмамы: Понеже тебѣ просїхме, человекѡлюбче Владыко, и тебѣ са молїхме, тебѣ пакѣ воистинѡ, а не другѡмѡ некомѡ Богѡ, и сичкїатѣ нашѣ живѡтѣ, и насѣ самыхѣ предаваме и вѣрѣваме

В. Защо Свещеннико, слѣдѣ като докончавѣ тѣя Вктенїя, рѣкѣ: Глѣкѣ подобавѣ тебѣ всѣкаа слава, чѣсть, и поклонѣніе, и прочаа;

Ѡ. Защото Свещеннико са моли да помилѣва Богѣ своитѣ людіа, не защото ѣ той (сир: Свещеннико) праведенѣ и достѡинѣ, но токѡмѡ за своѣто человекѡлюбїе и слава, коѣто немѡ токѡмѡ глѣкѣ Богѡ подобава и прилїча, спроти какѡто говори Давїдѣ: Не намѣ Господи не намѣ, но имени твоѣмѡ даждѣ слава ѡ милѡсти твоѣй и истинѣ твоѣй. *)

В. Какѡ знаменѣватѣ Прорѡческитѣ рѣчи, сирѣчь: Антифѡнитѣ и Ѹалмитѣ, коїто са пѣатѣ или четѣтѣ преди малїятѣ вхѡдѣ;

Ѡ. Знаменѣватѣ началото на пѣрвото Христѡво пришествїе, когато бѣше въ мїрѣ, и мїрѣ ѣго не позна: сирѣчь, ѡблѣватѣ времѣто преди Іѡанновѣта проповѣдѣ. Или, Прорѡческитѣ тїа рѣчи ѡблѣватѣ нашето предѡготовленїе и предѡчищенїе за да посрѣщнемѣ Христѡ. При това тїа Прорѡчески рѣчи знаменѣватѣ не токѡмѡ ѡнова времѣ,

*) Ѹал: ргї. От: 9.